

Vorbereiding 35.4: Nehemia naar Jeruzalem

SCHRIFTGEDEELTE

Nehemia 1

Nehemia 2

THEMA

Nehemia naar Jeruzalem

EXEGESE

Nehemia 1

In dit hoofdstuk maken wij kennis met Nehemia. Zijn naam betekent: 'De Heere heeft getroost'. Hij bekleedt een hoge functie aan het hof in Susan, de hoofdstad van Perzië. De schenker (vers 11) was een bijzondere vertrouweling van de koning. Deze koning heette Arthahsasta I, koning van Perzië, met de bijnaam Langehand. Hij heeft geregeerd van 465-424 v. Chr. Zo kunnen wij uit vers 1 opmaken dat het boek Nehemia ons verplaatst naar het jaar 445 v. Chr. Hoofdstuk 1 bestaat voor het grootste deel uit een gebed, namelijk vers 5-11. Wat was de aanleiding tot dit gebed? Er is een gezelschap uit Juda gekomen. Een van hen is Hanani, een broer van Nehemia (vgl. 7:2). Vol belangstelling doet Nehemia navraag naar de situatie van hen die intussen uit de ballingschap naar Juda waren teruggekeerd. Sinds de toestemming van koning Kores (Ezra 1:1-3) in 549 v. Chr. zijn grote aantallen ballingen teruggekeerd.

Het verslag van Hanani is teleurstellend. Het gaat niet goed. Men heeft in het vaderland te kampen met tegenwerking (vooral van de Samaritanen) en de opbouw van het land wil niet lukken. Van de stad Jeruzalem liggen de muren en poorten in puin.

Nehemia is onder de indruk van dit bericht. Het grijpt hem aan. Het lot van zijn volk gaat hem ter harte. Heeft God hem misschien daarom zo'n hoge positie gegeven, zodat hij iets kan doen voor zijn volk? Nehemia bidt tot de Heere. En hij vast. Het werk van Nehemia begint met gevouwen handen! Nehemia is niet alleen in dienst van een aardse koning, maar legt nu zijn zorgen en gebed neer voor de Koning van hemel en aarde. Dit gebed laat duidelijk zien dat het werk in Gods Koninkrijk niet afhangt van menselijke kwaliteiten. Het grote werk, waartoe God Zijn knecht roept, begint in biddende afhankelijkheid.

Als we letten op het gebed van Nehemia kunnen we verschillende elementen ontdekken. We vinden bij Nehemia grote eerbied voor Gods majesteit (vers 5a), het pleiten op Gods verbond en goedertierenheid (vers 5b, 8-10) en een ootmoedig belijden van zonde en schuld (vers 6-7). In vers 11 geeft hij bovendien aan wat hij graag zou willen: Hij wil graag een middel in Gods

hand zijn bij de vervulling van Gods beloften. Daarvoor is nodig dat de koning zijn vraag positief beantwoordt.

Voordat Nehemia aan het werk gaat, zien we al een biddende relatie met de Heere in zijn leven. Dat heeft ons ook vandaag nog veel te zeggen. 'Doe het toch Uw knecht gelukken', zo bidt Nehemia in vers 11. Hoe vaak loopt wat wij doen op een mislukking uit en moeten we tegen onszelf en tegen elkaar zeggen: we vergaten het gebed en dachten het zelf wel te kunnen. Onze start moet zoals die van Nehemia zijn. Laat deze houding heel ons werk doortrekken. 'Heere, doe het ons toch lukken! En laat ook ons in Uw Rijk mogen dienen!'

Nehemia 2

Vers 1-10 Vier maanden zijn verstreken na het verslag in hoofdstuk 1.

In de maand Nisan, maart-april, (vers 1) zit de koning op zijn troon; de koningin is ook aanwezig (vers 6). De schenker Nehemia komt bij de koning om de wijnbekers te vullen. De scherpe blik van de koning heeft de neerslachtige stemming van zijn dienaar opgemerkt. 'Waarom is uw aangezicht treurig?' Nehemia schrikt! Het was in die dagen heel onfatsoenlijk en in strijd met de etiquette om in het bijzijn van de koning somber te kijken. Hij vertelt de koning de reden van zijn verdriet. Het is om de toestand van de stad, waar de graven van zijn voorouders zijn en die nu vervallen zijn. Ook de heidenen kenden de plicht de graven tegen schending te bewaren. De koning, die goed gehumeurd is, vraagt meelevend: 'Wat verzoekt gij nu?'

Het flitst door Nehemia heen: nu is het ogenblik gekomen! Van dit gesprek hangt Israëls voorspoed af. Arthahsasta is geen vriend van de Joden; door zijn beslissing is de tempelbouw pas stil komen te liggen (Ezra 4:23). Hij doet een schietgebed (vers 4b). Van het hof te Susan naar het hemelhof waar de Heere woont. Zonder woorden, meer een zucht, want de vragende blik van de koning is op hem gericht. 'O HEERE, help me nu!'

Beleefd en vrijmoedig doet hij zijn verzoek. Ten eerste, of hem verlof gegeven kan worden om de stad op te bouwen (vers 5). Ten tweede, of de koning hem brieven mee wil geven voor de landvoogden door wiens gebied hij zal trekken, zodat zij hem daar toestemming voor zullen geven (vers 7). In de derde plaats een brief bestemd voor Asaf, de hout-opzichter van de koning, want er is hout nodig voor de bouw van de tempel, voor de stadsmuur en voor de ambtswoning, die Nehemia zal betrekken (vers 8). Nehemia heeft zijn verzoek gedaan. Vol spanning wacht hij af wat de koning zal zeggen. De koning stelt hem eerst een vraag. Hoeveel tijd denkt Nehemia voor dit alles nodig te hebben (vers 6)? Nadat Nehemia verteld heeft hoelang dit ongeveer gaat duren, stemt de koning toe.

Opvallend is het slot van vers 8. Door het geloof vertelt Nehemia hoe God dit alles bestuurd heeft. Als we zo'n gebedsleven kennen als Nehemia, dan merken we op hoe de Heere werkt. Wie niet bidt, ziet vaak ook Gods regering niet. Het gebed van die ene man daar aan dat verre hof in Susan heeft invloed op de loop van de wereldgeschiedenis. Nehemia mag vertrekken, met de gevraagde brieven in zijn zak, onder de hoogste bescherming. Een legerafdeling met ruiters gaat mee (vers 9).

Als de vijanden van de Joden horen dat Nehemia in aantocht is, besluiten zij daartegen verzet te bieden. Sanballat en Tobia (vers 10) zullen ervoor zorgen dat de wederopbouw niet zomaar gaat. Het is ook hier weer duidelijk: al het werk dat gericht is op de opbouw en uitbreiding van Gods Koninkrijk heeft vijanden. Geloven en strijden zijn met elkaar verbonden.

Vers 11-20 We lezen hier dat Nehemia in Jeruzalem is aangekomen. De koning van Perzië heeft Nehemia laten gaan en zelfs ruiters meegestuurd. De Heere heeft zijn weg voorspoedig gemaakt. Hij is gekomen met het doel de stad op te bouwen. Maar nu moet hij overleggen hoe hij te werk zal gaan. Zijn komst, vergezeld van een afdeling ruiters, blijft niet onopgemerkt. Toch lukt het Nehemia onopvallend aan zijn werk te beginnen. Er zijn drie dagen verlopen (vers 11) als Nehemia in actie komt. Zonder iemand over zijn echte bedoelingen te hebben ingelicht (vers 12), trekt hij met een paar mannen plus een rijdier er middenin de nacht op uit. Een onderzoek van de toestand van de muren zou midden op de dag de vijanden alarmeren. Behoedzaam gaat Nehemia te werk. Verlicht door het schijnsel van maan en sterren komt hij door de Dalpoort buiten de stad. Vanaf dat punt gaat de tocht voorzichtig voort, de muren langs. Met een scherpe blik inspecteert hij de staat waarin de muren en poorten zich bevinden. Hier en daar brokkelen de stenen zomaar af, als Nehemia's hand de muur aanraakt (vers 13). Als Nehemia bij de Koningsvijver aangekomen is, moet hij van zijn rijdier afstijgen, omdat er geen ruimte is om verder te gaan. Overal puin. Het verslag van zijn broer Hanani (1:2-3) was niet te somber. Jeruzalems muur is verscheurd. Overal zijn tekenen van verwoesting. Dan keert Nehemia weer door dezelfde poort (vers 15) in de stad terug. Zakt de moed hem nu in de schoenen? Nee! Omdat hij het werk begonnen is met God, is het een geloofszaak en zal hij niet zomaar ontmoedigd raken. Het zou geen wonder zijn als Nehemia, midden tussen al die steenhopen, tot de conclusie zou komen: Geen beginnen aan! Maar integendeel, we lezen dat hij de machtige mannen van de stad in vergadering bijeenroept. Hij spreekt hen toe: 'Kom, laten we de muur gaan bouwen!' (vers 17) Om de mannen van Israël het vertrouwen te geven, dat ze niet te doen hebben met een onnadenkende enthousiasteling, laat hij hen weten dat het een boodschap van God Zelf is. Die heeft hem geroepen. Nu zien ze dat het geen zaak is van een mens. Ze horen van Gods wonderlijke leiding in dit alles en ze laten hun aarzelingen varen. Aan het slot van het hoofdstuk duiken de tegenstanders weer op. Het tweetal van vers 10 is inmiddels aangegroeid tot drie. De Arabier Gesem wil ook zijn afschuw laten horen over wat deze Joden van plan zijn: 'Jullie willen zeker in opstand komen tegen de koning!' Zelfbewust en vastberaden wordt geantwoord: 'De God van de hemel, Die zal het ons doen gelukken, en wij, Zijn knechten, zullen ons opmaken en bouwen' (vers 20). Geloofstaal! De naam van de Heere voorop! Zijn hulp zal het zware werk voor mislukking behoeden. Gods tijd is gekomen. Het werk kan beginnen.

GELOOFSLEER

HC zondag 45

Over het gebed

GEBEDSPUNTEN

- Bid om het herstel van Israël in onze tijd.
- Bid om vrede voor Israël en de omringende landen door het geloof in de Vredevorst.
- Bid voor christenen die een belangrijke positie bekleden.

PSALM- EN LIEDLIJST

Psalm 79:1 en 4

Getrouw God, de heid'nen zijn gekomen

Psalm 102: 1, 7 en 8

Psalm 116: 1, 10 en 11

Hoor, o Heer verhoor mijn smeken

God heb ik lief want die getrouwe Heer'

Als je bidt

Blijf bij mij Heer'

De kerk van alle tijden

Ga niet alleen door 't leven

Geef vrede Heer'

God is getrouw

Jezus, vol liefde

BIJBELTEKST OM AAN TE LEREN

Als je bij elke bijeenkomst met de kinderen een passende bijbeltekst wilt aanleren, doen we hier een suggestie.

- Psalm 127:1 (SV)

Indien de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwers daaraan; indien de HEERE de stad niet bewaart, tevergeefs waakt de wachter.

- Psalm 127:1 (HSV)

Als de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan; als de HEERE de stad niet bewaart, tevergeefs waakt de wachter.

INTRODUCTIE OP DE VERTELLING 1

Stel je eens voor: jij bent een belangrijke minister en je helpt de koning. Wat zou je dan in ons land willen veranderen? Hoe zou je dat vragen?

INTRODUCTIE OP DE VERTELLING 2

Spreek met de kinderen over gebedsverhoring. Hebben ze dat weleens meegemaakt? Waar hadden ze om gevraagd? Hoe werd hun gebed verhoord?